

Michèle-Anne De Mey :

Van Fancy Fairs tot Châteaux en Espagne

Het werk van Michèle-Anne De Mey heeft men jarenlang vereenzelvigd met het werk van Anne Teresa de Keersmaeker. Toch ging ze al een eerste keer zelf choreograferen in 1984 met *Balatum* en sindsdien heeft ze gestadig aan haar weg getimmerd. Momenteel geniet ze van een "residentie" voor vier jaar in het Brusselse Théâtre Varia en bereidt ze met haar eigen gezelschap een nieuwe choreografie voor - *Châteaux en Espagne* - die in mei in première gaat. Michèle-Anne De Mey woont, werkt en is gelukkig in Brussel en vraagt niets meer dan dat men haar de mogelijkheden en de rust gunt om te kunnen werken.

In dit interview vertelt ze ondermeer over haar carrière, haar werk en de Belgische dans in het algemeen.

"Als kind was ik zeer actief in de middens van de parochiewerking, met de **fancy fairs**, de buurt- en schoolfeesten. Daar heb ik reeds de liefde voor de scène opgedaan. Pas laat - voor een danser althans, op veertien jaar - heb ik mij werkelijk op de dans toegelegd. Naast de lessen die ik volgde, was er vooral de fascinatie voor het werk van Maurice Béjart, dat toen een geweldige uitstraling had. Het was een enorme verrijking voor het hele Belgische publiek om met iets anders dan het traditionele klassieke ballet te worden geconfronteerd. Dat was voor mij ook een aanleiding om ernstiger te gaan werken : je zag meer mogelijkheden.

Mudra

Op zestien ben ik toegelaten in Mudra, op volgens mij een van de betere momenten van de school, toen Béjart ook nog werkelijk als directeur actief was. Mudra betekende veelzijdigheid : techniek, dans, acteren, de lessen van Fernand Schirren. Dat was en is een grote mijnheer. Ik denk dat het merendeel der choreografen die uit Mudra zijn voortgekomen zullen toegeven dat ze hem hebben ervaren als iemand die niet enkel vragen stelde, maar ook vragen deed opborrelen. Achter zijn studies over het ritme ging een hele

filosofie schuil. Hij sprak op een essentiële manier over de dans, zonder daarom de mensen in een welbepaalde richting te sturen. Hij maakte discussies los en liet iedereen zijn eigen identiteit. Zijn kracht was juist dat hij iedereen de stof en de vrijheid gaf om zelf na te denken.

Béjart zelf bekleedde als scheppend kunstenaar en als leider van een gezelschap een heel aparte positie tegenover Mudra. Het is zijn verdienste dat hij deze "gril" - en dat is niet pejoratief bedoeld - om al die mensen samen te brengen en om te trachten all-round

kunstenars te vormen heeft gewild. Dat heeft die situatie geschapen waarbinnen men de kans kreeg om met verschillende zaken in contact te komen en om zelf uit te zoeken in welke richting men wilde gaan en misschien vooral om te weten wat men niet wou, de mogelijkheid om zich los te maken. Mudra was oorspronkelijk ook niet bedoeld om dansers te vormen voor het gezelschap van Béjart, maar om mensen op te leiden in dans, beweging, muziek. Mudra bood de kans om kennis te maken met zowat alle facetten van de scenische kunsten en tegelijk een

Sinfonia Eroïca
Michèle Anne De Mey
Foto Jorge Leon

